

ПРОВЕРКА
2010

КНИГА ЧЕТВЪРТА * 1947 г.

АЗ СЛУЖА

ОРГАН НА БЪЛГАРОКИ МЛАДЕНЖКИ ЧЕРВЕН КРЪСТ

Министър-председателя Г. Димитров сред червенокръстците

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ ЗА МЛАДЕЖКИЯ ЧЕРВЕН КРЪСТ

При изпращането на първата подготвителна младежка бригада за лагерта „Перник—Волуяк“ при един от подкрепителните постове дойде любимият вожд на българския народ, министър-председателя на България Георги Димитров. Веднага червенокръстците наобиколиха министър-председателя. Георги Димитров завърза разговор с червенокръстците. Той попита:

— Уморихте ли се от дневната работа?

Червенокръстците ентузиастично отговориха:

— Не, другарю Димитров, Това е нашият дълг.

— Вашата организация — Младежки Червен кръст ще преуспее само ако в нея има дисциплина, дисциплина и дисциплина. Необходимо е пълно сцепление на силите ви. И помнете едно. Младежът — червенокръстец трябва да обича над всичко своята родина и да работи всеотдайно за нея.

Министър-председателят изслуша внимателно младежите червенокръстци за участието на Български младежки Червен кръст в общото младежко движение,

в изграждането на народната република, в националната младежка трудова бригада „Г. Димитров“. Червенокръстците с гордост съобщаваат, че Български младежки Червен кръст навсякъде е надхвърлял контролните цифри за записване младежа в националната младежка строителна бригада.

— Това само може да радва, заяви министър-председателя. По този начин Младежният Червен кръст показва, че стои твърдо зад Отечества фронт. Но пак повтарям. Между вас трябва да има дисциплина, здрава дисциплина и готовност за работа. Така ще издигнете Младежният Червен кръст на висотата, която заслужава, ще оправдаете и доверието, което ви се дава. Пожелавам ви да работите със същото себоотрицание и готовност, за да оправдаете вашия девиз“.

Червенокръстците изпратиха с дръжко ура думите на любимия министър-председател в най-голям приятел на българската младеж.

Б. М. Ч. К. И СТРОИТЕЛСТВОТО НА НАШАТА СТРАНА

Идеите на Хенрих Дюмак ще бъдат действителност в родината ни. Гаранция за това е, че за реализирането на същите идеи работи едно мощно народно движение, една жизнеспособна обществена система, каквато е Отечествения фронт.

Хуманизмът ни трябва да бъде маска, параван за прикриване на прехитността, егоизма и користа, като това бе преди 9 септември. Народно училище и демократичната общественост у нас възпитават такива безкористни граждани на републиката, които в своите мисли и действия ще се ръководят от високо човешки чувства, ще обичат така човека, щото за неговата свобода и щастие ще бъдат готови да дадат и живота си.

Обществената взаимопомощ днес не е монашеско състрадание и милостордие, не е фарисейско благодеяние, не е средство за опрощаване на греховете и разкриване път към небесния рай. Обществената взаимопомощ е възможност за изваждане на нашата страна от блатото на икономическата изостаналост и разрухата, наследена от фашизма и войната. Обществената взаимопомощ е активна дейност за ликвидиране причините на социалните бедствия, глада, мизерията и страданията.

Международната солидарност не ще бъде само желание и мечта на хората. Тя ще бъде действителност. Нашата страна се изгражда като страна на мира и международната солидарност. Приобщена към другите миролюбиви и демократични народи, заедно ще браят делото на мира и ще разстроят плановете на подпалвачите на нова война.

При такъв благоприятни обективни условия за реализиране на нашите основни принципи и идеи, кои са конкретните задачи на нашата организация?

Първата задача е да ликвидираме с старото тълкуване на червенокръстките принципи и идеи за хуманизъм, обществена взаимопомощ и международна солидарност. Да започнем да служим на тях по новому.

Втората задача е Б. М. Ч. К. да стане един от първите помощници на Отечествения фронт в неговата величествена съзидателна дейност. Да приобщим своите сили към усилията на целия народ за реализиране на двегодишния народостопански план, който ще доведе до ликвидиране с икономическата изостаналост и разруха на страната, нейното индустриализиране и електрифициране, общото повишаване на материалното и културно ниво на народа ни, премахването на глада, мизерията и страданията в нашата родина. Осъществяването на всички тези перспективи са и тържеството на принципите и идеите на Младешкия Червен кръст. Най-добър служител на нашите високо човешки идеи и принципи, на нашето благородно дело, е червенокръстецът — бригадирец, червенокръстецът — участник в строителството на нашата страна при изпълнението на двегодишния народостопански план.

Каква по висока проява на хуманизъм може да има в този момент в нашата страна от тоя:

— Да дадем даром труда си за това, да няма повече в родината гладни, мизерстващи и страдащи,

— Да дадем труда си за общонародно щастие.

— Да заангажираш малките деца — червенокръстци в акции за събиране на лайка, липов дъвят, посадване на дръвчета, събиране на акациево семе, кости и др., с което се прави правос в народното стопанство и се гради тяхното щастливо бъдеще.

Мерило за нашия патриотизъм, за нашето възвишено човеколюбие е участието ни в изпълнението на двегодишния народостопански план. Всеки юноша — червенокръстец — бригадирец. Всяко дете — червенокръстче — участник в изпълнението на двегодишния народостопански план.

За успеха на Родината,

За нашето щастливо бъдеще,

За тържеството на нашите идеи,

На работа другари — червенокръстци.

Л. Антонов

СЪВЕТСКИЯ ЧЕРВЕН КРЪСТ СЛЕД ВОЙНАТА

(Изявление на Петър Даваков, зам. председател на
Съветския Червен кръст и Червие полумесеци)

Следвоенната дейност на Съветския Червен кръст може да бъде охарактеризирана накратко така; заличаване на нанесените от войната рани. Практически това представлява значителен кръг от въпроси. Вниманието на дружеството е съсредоточено върху широкото обществено подпомагане на инвалидите от войната, на сираците и върху ликвидирването на последствията от войната в освободените от немската окупация райони.

За мащаба на тази работа (също както за дълбоките и тежки последствия на войната) може да се съди от следните цифри. На територията на СССР има 1,856 лечебни учреждения, в които продължават да се лекуват ранени войници на съветската територия, около 700 дома за инвалиди от войната и 3,601 детски дома, в които се възпитават децата на загиналите във войната войници и офицери.

Дружеството покровителства тези учреждения, оказва им систематически материална и медико-санитарна помощ. Над 130,000 активисти на Червения кръст — медицински сестри, санитарни дружиннички — участват в грижите за болните, инвалидите и децата. В 1945-46 г. г. материалната помощ, която дружеството е оказвало на покровителствуваните от него учреждения, възлезе на сума 22 милиона рубли.

Но извън стените на лечебните учреждения и на санитарнически има също много пострадали от войната, които се нуждаят от грижа и подкрепа. Дружеството оказва систематично индивидуална помощ на 78,000 инвалиди и на 100,000 осиротяли семейства.

Какви са конкретните факти на помощна дейност? В Ленинград, например, комитетът на Червения кръст е организирил топли закуски за 17 хиляди ученика. В Читинска област са учредени всекласни стипендии за учениците — деца на загинали фронтовици. В Белоруската ССР е организиран почивен дом за сирачета. Такива примери има много.

В комитетите на Червения кръст са създадени покровителствени комисии, в състава на които влизат учени, лекари, учители, инженери, работници и селяни. При всяко покровителствувано учреждение има наставнически съвет.

Ние възнамеряваме да засилваме и по-нататък всеотриствена помощта на инвалидите от войната, на сирачетата и на семействата на загиналите фронтовици.

Съветският Червен кръст придава също и голямо значение на ликвидирването на санитарните последици от войната. В освободените от немска окупация райони продължават работата си отрядите на Червения кръст. Те са извършили голяма работа в районите на Украйинската, Белоруската, Молдавската и Литовската съюзни републики,

Наградената с три ордена „Слава“ съветска милосърдна сестра Мольа Нежовска за заслугите ѝ през време на Отечествената война.

Контролът за чистотата и санитарния ред е най-първото задължение на актива на Червения кръст. В предприятия, колхозите, училищата и учрежденията са създадени санитарни постове на дружеството, броят на които в СССР надминава 200,000. Освен това, в селата са организирани със силите на дружеството 16,000 медицински пункта, възглавявани от селянки, завършили курсовете за медицински сестри при Червен кръст. В тези курсове се провеждат масови санитарно-профилактични мероприятия, пропагандират се основните правила и изисквания на санитарията и хигиената.

Обръща се сериозно внимание на борбата с тежкия бич на човечеството — раковите заболявания. В тази работа са привлечени активистите на дружеството. Главната им задача е да разясняват необходимостта от равното отношение на заболяелите до лекаря, да откриват случаите на ракови заболявания.

Ние издаваме в масов тираж плакати, брошури и позиви по въпросите за профилактиката на раковите заболявания и на борбата с тях.

Въпреки големият обем на работата вътре в страната, ние подпомагаме и народите в другите страни, които са пострадали от войната.

Дружеството е изпратило значителни партии медикаменти в Чехословакия и Югославия. След освобождението на България от хитлеристките поробители дружеството е изпратило за българския народ витаминни препарати на стойност 2,9 милиона рубли.

В 1946 година Съветският Червен кръст изпрати в Полската република 10 санитарно-епидемични отряда, които работиха там в течение на 8 месеца, за да ликвидират останените от окупантите огнища на заразни заболявания. Със същата цел четири лекарски отряда и 20 комплектувани болници бяха изпратени в Северна Корея.

Понестоящем Съветският Червен кръст подготвя за изпращане в Иран болничен инвентар, който ще бъде подарен на иранския народ.

В славоонояната си дейност Съветският Червен кръст си поставя като централна политическа

задача борбата със всички сили за мир в целия свят. На XIX сесия на Съвета на Лигата на дружествата Червен кръст в Оксфорд през юли 1946 година съветската делегация призова всички дружества на Лигата да се включат в тази борба. Сесията прие нашите предложения.

Съветският Червен кръст се надява, че Лигата на дружествата Червен кръст ще направи нови крачки към заделяването на солидарността на дружествата във всички страни в борбата им за този висок идеал.

КОНГРЕСЪТ НА БЪЛГАРСКИ ЧЕРВЕН КРЪСТ

На 16, 17 и 18 март 1947 година в София се състоя 50-то поредно и първо след 9 септември Главно годишно събрание — конгрес на Българския Червен кръст.

Откриването на конгреса стана в салона на Военния клуб от художествените колективи на Младешкия Червен кръст, съвместно с хорът на училището за милосърдни сестри при Българския Червен кръст.

Председателят на Българския Червен кръст, проф. д-р Любел Рачев изнесе кратък отчет за дейността на дружеството, в който изтъкна големата дейност извършена след 9 септември 1944 година в подпомагане на бойците срещу фашизма, евакуиращото се население, в Отечествената война, на Съветската военно-санитарна служба, на братските югославянски народи и по-специално на югославянските, полските и албански деца, за обществено-здравните и стопански инициативи на дружеството, за които са изразходвани по-вече от 810,000,000 лева. Изтъкнати бяха и засилените и разширени международни връзки на Българския Червен кръст, вследствие на което бяха получени ценни подаръци за пострадалото от войната и белстувало българско население от много национални дружества на Червения кръст, за приносът на Българския Червен кръст в борбата за траен и справедлив мир.

Специално за Българския Младешки Червен кръст проф. д-р Рачев каза:

„Българският младешки Червен кръст е гордост за Българския Червен кръст. Ние помним

нашите младежи червенкръстци какви дела предприеха и какви акции извършиха по пренасянето на тежко ранените, които се връщаха от фронта по време на Отечествената война. Младешките червенкръстци бяха първите дарители и полуякразотори на дялото за кръводаряване. Ние никога няма да забравим тази дейност на Младешкия Червен кръст (Бурки ръкоплекания).

Българският Младешки Червен кръст, наново възстановен след 9 септември 1944 година като младежка, демократична, антифашистка организация има една значителна помощна, културно-просветна и организационна дейност. С своите 3,000 клона и 150,000 членове той е бил явният в помощ на всички клонове и дейтели на Български Червен кръст, в връзка с провеждане на акции от най-различен характер и в бъдеще неговото дело ще трябва да бъде още по дейно подкрепяно и от Върховното управление и от клоновете.

След избиране на бюро конгресът беше поздравен от името на министър-председателя на България, г. Георги Димитров, лично от министра на Народното здраве, г. д-р Рачо Ангелов, от Националния комитет на Отечественния фронт, от Министерството на войната и от много други обществени организации и институти. От името на Младешкия Червен кръст поздравления поднесе председателя — д-р Георги Ангелов, който между другото каза: *„Аз смятам, че покрай другите важни и сериозни задачи, които вие имате да разрешите тук, една*

Новият Изпълнителен комитет на БЧК, начело с д-р Л. Рачев, г-на Роза Г. Димитрова, д-р Георги Ангелов и др.

от задачите е да погледнете и върху делото на Българския Младешки Червен кръст. Дайте му своята подкрепа, за да може той да излъкне своя червенкръстки и граждански дълг.

Деловата работа на конгреса се проведе на 17 и 18 март в салоните на Алианс Франсез и Учителската каса. През тези дни много от делегатите изтъгнаха голямата помощ, която Младешкия Червен кръст оказа на старшия Червен кръст при провеждане на неговата дейност. Изказаха се пожелания за още по-тесен контакт и сработване на клоновете по места.

Конгресът прие новин устав и програма за бъдеща дейност на Българския Червен кръст, в който се отдели значително място на Младешкия Червен кръст, което ще осигури пълното развитие на БМЧК и сътрудничеството между двете организации в провеждане на практика високо благородните задачи на Червения кръст за *обществена взаимопомощ и международна солидарност.*

Министър на народното здравие д-р Рачо Ангелов поздравлява 50-то годишно събрание.

ЛИТЕРАТУРА И Изкуство

ВЕСЕЛИН ГЕОРГИЕВ

Веселин Георгиев е роден през 1918 година в гр. Пярдоп. Следвал е право в Софийския университет. В продължение на три години той бе в нелегалност, подгонен от фашистката полиция. Една година преди девети септември става партизанин и е политически командир на Първа софийска партизанска бригада „Чавдар“.

Понастоящем Веселин Георгиев е главен редактор на вестник „Народна войска“.

Веселин Георгиев е сътрудничил в надеждните вестници „Жар“ и „Съвременник“, в хумористичния вестник „Хоро вод“ и в ежедневника „Заря“. Под негово редакция са излизали вестниците „Академик“ и „Средногорска мисъл“. Сега е близък сътрудник на в. „Литературен фронт“, орган на Съюза на българските писатели и е редактор на сп. „Изкуство“, издание на Камарата на народната култура.

„Поезията на Веселин Георгиев е социално божка и непосредствена. Тя не търси формалното изкуство, а говори направо на сърцето. Тези поезии се раждат в процеса на борбата и сама въздъхва за борба и саможертва. В това се заключава и нейната смисленост.“

Веселин Георгиев е един от най-надеждните поети от младото поколение, върху

чнито плещи най-вече легна гряднозната антифашистска борба. Съчетал в себе си политическия работник и партизанина са поета, на Веселин Георгиев се възлагат от цялата българска общественост, и то с право, особени надежди. В наскоро излязлата от печат първа стихосбирка „Партизански песни“ Веселин Георгиев доказа, че не напразни са били надеждите и че българската литература може много да очаква от него.

В стихосбирката са събрали голяма част от стихотворенията му, писани в Балкана като партизанин и като политически комисар на „Чавдар“. С завидно майсторство Веселин Георгиев отразил чувствата, мечтите и настроенията, които са възбуждали

сметлите борци за свобода, цялата героика на нашето партизанско движение.

Поетичното творчество на В. Георгиев дава нови масони в българската поезия, особено в изобразяване на нашата антифашистска борба, като донася че поет на революционен време е онзи, който участва в него.

Аз служба...

РАЗКАЗ

Околните хълмове бавно потъваха в лилава зрач. Голями черни облаци лезеха току над гората и се разливаха като туш по низкоприхлупеното недружелюбно небе. Тих вятър поклашаше околните хрсти и донасяше от далеч едва доловим шум — познатият шум на неприятеля. Из въздуха се носеше мирисът на изгорял барут.

След шест часа непосилна борба, отрядът успя да се отскубне от обръча на джандармерията и едва сега момчетата имаха възможност да поспрат и отпочинат.

Врагът остана долу. Не посяа да премине реката. Той е коварен и свиреп, но страхлив. Нощта го плаши. Те ще си починат тук за малко и като се спусне нощта, ще поемат нагоре.

Пребити от умора, момчетата лежаха пръснати из хрстите и тяхната почивка беше чуден съм. Отправили взор далеч из вечерния сумрак, те едва сега имаха възможност да почувствават ужаса на страшната битка. В ушите им пищеше тътенът на боя, зловещото сивстене на куршума, викът на ранения другар. Те виждаха сега пред себе си озверения враг, чуваха неговия зъл кръсък.

Маргарита, единствена, тяхната другарка, тази вечер все още не сидаше да почива. Тя за десети път вече преминаваше насан-натам и нейното тежко дишане тревожеше другарите ѝ.

Каква паника беше обхванала сега душата на тази юначна мома? Защо нейният поглед блуждаеше тази вечер из далечните тъмни хълмове?

— Марга, време е да почиваш.

— Другарю командир, Велико остана при реката. . .

— Но разбери, момиче, той е убит и опасно е сега да се отиде при него. С трупът му ще ни устроят засада. Пък и. . . рано е още.

И той обгърна с поглед зареचाщото се небе.

Марга се облегна на пушката си и отправи влажни очи из далечината.

Беше едра, здрава, златокъдра седемнадесет годишна девойка. Още от малка беше закръмена с любов към народа си и желанието да му служи я изгаряше. Но, достатъчно ли му служеше тя като бедна, безпомощна самаринка в болницата?

— Какъв смисъл има нашето лекуване, когато съществуват условията за заболяване на хората? — казваше често Марга.

Случаят ѝ помогна. Възстаническите войски се нуждаеха от такива като нея. Тя се свърза с тях. Една вечер Марга замина за село. А оттам в гората.

Всред народа, като някаква легенда, се понесе, приказката за „докторката“ на отряда. Вече шест месеца този отряд чувствуваше нейните майчински грижи.

Затова тъкмо тази вечер нейното държание тревожеше момчетата.

— Другарю командир, той може би е още жив и чака нашата помощ. Дългът ми налага да отида — промълви едва чуто Марга.

Дряквата го беше надвила — командирът спеше.

Един силует пропълзя из мрака и се изгуби из тъмната сянка на отсрещния хълм. Марга отиде.

Талази от големи, черни облаци все още прииждаха, търкаляха се по байрите и са вливаха в огромното тъмно море на нощта.

В полунощ, внезапно, далечен изстрел раздрати тишината. Неговото ехо премина из спящия лес. Някой подсвири тихо, трекна някъде камък, едва чуто шушукане се чу и целият лес задиша тежко, тревожно. В мрака там, отсреща, сновеше някакъв тъмен и зловещ призрак — призракът на коварния враг. А далеч някъде в нощта отекваше неговият изстрел.

— Марга, — едва се чу гласът на командира. Една огромна, черна сянка лезеше по отсрещния скат. Повее вятър и заглъхна. Някакъв моно-

тонен шум бавно се приближаваше от към гората. Капнаха няколко капки. Зароса тих пролетен дъжд.

— Марга, — повтори по-силно командирът.

Никой не отвърщеше. Само еднообразното шумолене на леса и някакъв далечен лай на кучета се чуваше.

— Другарите Печорин и Майски, с мен!

— Разбрано, другарю командир.

И трите силуета се търкунаха татък из мрека.

След няколко хълма, пред тях изкочи реката и зина като някаква зловеща, бездънна пропаст. Услушаха се. Само тихото шумолене от дъжда и глухият тътен на реката се чуваше.

Силуетите пропъзяха внимателно по следите на Марга.

За кратко време я намериха.

Паднала върху труптът на убития другар, сред разхвърляните бинтове и лекарства, тяхната другарка дишаше тежко и мъчително.

— Марга! — повика я командирът, като повдигна главата ѝ.

— Другарко!

Марга не отговаряше. Нейното дишане ставаше все по-тежко, а устата ѝ се мъчеше да каже нещо.

— Аз служа, едва промълви тя.

А после нейната глава клюмна върху ръката на другаря ѝ. Устните ѝ спряха да шепнат, изстинаха.

Все по-силно и по силно блискаше студеният пролетен дъжд.

Елена Узуков

ПЪРВЕНЦИ НА НАУКАТА

АКАДЕМИКЪТ

А. А. БОГОМОЛЕЦ

„Смъртта на А. А. Богомолец представлява крупна загуба за съветската медицина и биология и за цялата съветска наука“ — така завършва некрологът издаден по случай смъртта му и подписан от 3 академици и 2 министерства (Ак. на науките УССР и СССР и Ак. медич. науки, министерствата на здравеопазването и на просветата).

И действително, животът на този велик учен е рядък пример на съчетание на наука, патриотизъм и обществена дейност. Той е роден на 24. V. 1881 г. в Киев, в затвора Лукяновка, където се намирала неговата майка, арестувана от царското правителство заради участие в тогавашните революционни организации. Майка си той вижда само веднаж, на 11 години. Тя се е намирала в Сибир и той е трябвало да пътува хиляди километра, за да я намери. Наскоро тя починала.

Така трагично сложилния се живот на малкия Богомолец поставил тежък печат на сериозност върху младия ум и го подтикнал към задълбочаване и търсене причината на събитията и явленията. Това са били чертите, които, заедно с подчертаните трудолюбие и способности, се характеризирали малкия Богомолец.

На 1900 г. той завършил Киевската гимназия, като за отличен успех, бил награден със златен медал. След това записва медицина в Новоросийския университет. Още тогава на студентската скамейка, той почва научната си дейност в кръжоци и медицински издания. Медицинското си образование завършва в 1906 год. със степен лекар с отличие. Ала вместо да се отдаде на практика, младият лекар предпочита търпелив и стръмен път на науката и почва подготвянето на докторат върху трудната и неразработена тема: „Микроскопически строеж и функции на надбъбрещите у човека“. Ако сега нам ни е из-

вестно, че това са жлези с вътрешна отлъчка и ако даже и химията е успяла вече да синтезира хормоните им, за онова време, все пак, се е изисквало голяма смелост, новаторство и далновидност, за да се почне подобна научна работа. Въпреки всички трудности, той успява да разработи темата си, защитава я блестящо и получава в 1909 г. научната титла — доктор по медицина. Тази първа научна работа оформя вече за през цял живот научния интерес на Богомолец — нормалната патологична физиология на хормоните в организма т. е. ендокринологията. Грамадно число от по-сетнешните му тру-

дове са посветени именно на актуални въпроси от тази наука. Едновременно с това, без никакво преувеличаване, той ръководи голяма педагогическа работа във висшето медицински школи.

На 1910 г. бива избран за частен доцент в медицинския факултет в Новоросийск. В 1911 г. бива командирован за 1 година в физиологичната лаборатория в Сорбонна — Париж. След завръщането си е бил приет за професор на катедрата по обща патология и бактериология в Саратовския университет. Тук той проявява талант на новатор, като основава и ръководи няколко лаборатории. Под негово ръководство и влияние са израстли хиляди лекари и специалисти в областта на патологичната физиология, някои от които са вече ръководители на големи лаборатории и катедри.

Наред с огромната научно-педагогическа работа, А. А. Богомолец, след 1917 г. водил и борбата с епидемиите на юго-източния фронт на Червената армия.

В 1825 год., след конкурс, бива избран за професор при катедрата по патологична физиология в II Московски държавен университет.

От 1928 год. той ръководи института по кръвопреливане в Москва.

Но трудолюбивият и даровит учен не закъснява да се издигне до най-високите стъпала на научната иерархия.

В 1929 г. е бил избран за действителен член на Украинската Академия на науките, а в 1930 г. той става и неин председател. От

тогава до смъртта си, той ръководи работата ѝ.

В 1932 г. тъй е бил избран за действителен член на Академията на науките в СССР и получава именното название Академик на Съветския съюз. Той е бил същевременно действителен член на Белоруската и на Грузинската Академии. Неговият голям организаторски дар достига върха на приложението си, когато се поставя въпроса за основаването на Медицинската Академия в Съветския съюз. От самия момент на основаването ѝ, той влияе в нея като действителен член и като един от главните ѝ ръководители. Не може да се изброят научните дружества и общества, чийто действителен член е бил той.

Огромно е научното наследство, което остава след себе си академик Богомолец. На неговото перо се дължат повече от сто и петдесет работи. Той е автор на прекрасното многотомно ръководство по патологична физиология и на цял ред други учебни помагала. Извън работите в областта на ендокринологията нему принадлежат големи трудове върху обмяната на веществата, върху нервната регулация на вегетативните функции на организма, върху патологичната физиология на кръвното налягане, върху преливането на кръв и т. н. Трудовете му се ползват с всеобщо признание, както в Съветския съюз, тъй и извън границите му. Новатор по природа, той вписва нови страници във важни отдели на медицината: вътрешната сек-

реция, конституцията, имунитета и алергията.

Последния период на своята творческа огромна и многостранна научна дейност академикът Богомолец посветил на изучаването на функциите на физиологичната система на съединителната тъкан. От него именно е разработено схващането за защитната ѝ роля в организма. По теорията на Богомолец, нарушените функции на съединителната тъкан се явява една от причините на преждевременното остаряване, а така също и в много други болезнени състояния на организма. Тук приложил той големия си труд и тук е неговата голяма заслуга: разработването проблема за дълголетието и методите за предаване от преждевременното остаряване. Той предложил нов начин за стимулиране функциите на съединителната тъкан: с открития от него антитрикуларен цитотоксичен серум — А. Ц. С. Последният е намерил широко приложение при лечението на различните заболявания, особено през годините на Отечествена война. През време на войната той е дал и най-ценни методи за лечение на раните и на счупените кости. За тези му заслуги, той носи званието Герой на социалистическия труд, а за големите научни постижения е удостоен със Сталиновата премия I-ва степен. Той умира носител на три ордена: ордена на Ленин, ордена на Отечествена война I-ва степен и ордена на Червеното знаме. Учен — общественик от голям стил, изтънгат държавен деятел на страната си А. А. Богомолец е смятавал умело напрегнатата научна работа с държавно-обществената дейност от голям мащаб. Признателният съветски народ го е избрал за депутат на Върховния Съвет на УССР, и на СССР, и от март 1944 е заместник председател на Върховния Съвет на УССР.

Съветският народ и прогресивната научна мисъл в целия свят ще запазят в паметта си светлия образ на Ак. Богомолец, учен патриот и учен общественик.

Редакцията на сл. „Аз служа“, се осмелва да го посочи като пример за подражание на демократичната младеж в България.

Д-р К. Ненков

РАСТЕНИЯ — ИЗТРЕБИТЕЛИ НА БАКТЕРИИ

Съветският учен д-р В. Токин и неговите сътрудници изследвали действието на 150 вида растения над бактериите. Те установили важни факти. Оказало се, че кашчицата от счукан лук или чесън в няколко минути убива колоните на стрептококите — причинителите на много заболявания, в това число и на ангината, чревните бацили, бацилите на коремния тиф, и даже бацилите на туберкулозата. Летливите вещества, отделящи се от току що счукания лук или чесън в течение на 2—3 минути убиват много видове гъбички, а така също и яйца от животни, в това число и яйцата на мекотелите, обвивката на които не пропуска

много от химическите вещества. Обикновеният лук, чесън, ряпа, семената на горчицата, листата на лимоното, портокаловото и мандариновото дървета убиват бактериите по-силно от всички. Около смрадликата дори се образува истинска бактериоубийствена зона. Летливите вещества поразяват бактериите се отделят от растението без каквото и да било разтъркване на листата или клоните. Ако клонка от смрадлика се постави до влажна вода, в която живеят безчислено количество микроби и се покрит с калак, то след 15—20 минути всички най-нисши животни загиват.

МЛАДЕЖКИ ЧЕРВЕН КРЪСТ

ПО
СВЕТА

По покана на Младежкия Червен кръст в братска Югославия Б. М. Ч. К. изпраща тази година 10 души бригадири — червенкръстци, които ще се включат в представителната младежка трудова бригада и ще бъдат разпръснати по отделните младежки обекти в Югославия. Така че българската представителна бригада за Югославия ще наброява 260 души. Червенкръстците за Югославия ще бъдат подбрани из участващите в бригадите ударници — червенкръстци.

ЮГОСЛАВИЯ

През миналата ваканция на 1946 г. младежта в Югославия построи една железопътна линия. Тази дейност е част от участието на югославските младежи във възстановителната работа на страната им. Няколко хиляди младежи, между които се намират известен брой младежи от съседните страни, работеха за завършването на линията. Югославският младежки Червен кръст почертава, че 80% от тези младежи бяха или пък са станали членове на Младежкия Червен кръст.

Младежният Червен кръст бе също натоварен с построяването и с дейността на постове за първа помощ, санитарната хигиенна услуга, определена за младежите работници.

Г-н Лоренс Рик, от бюрото на младежки Червен кръст посети в края на м. декември Югославия, където води разговори с ръководителите на Югославския Червен кръст и на младежката секция в Белград и Загреб.

През време на обиколката си, г. Рик отчете, че Югославския младежки Червен кръст е добре организиран в училищата и детските институти и че развитието му бързо прогресира. Членовете му са приблизително 700.000 младежи.

ШВЕЦИЯ

За да подпомогне майките от бедните семейства, принудени да работят, Шведският Червен кръст се постави на разположение на местните квартални помощници, които се занимават с домакинствата и наглеждат децата.

В сътрудничество с държавата и общините, Шведския младежки Червен кръст организира центрове за детство, където бъдещите майки могат да се съветват и да получат помощ. Благодарение на тази дейност детската смъртност в Швеция е намалела.

ЛЮКСЕМБУРГ

Люксембургският Червен кръст организира служба за безплатна консултация за кърмачетата във всичките области на страната. Съществуват 25 такива диспансери в Гранд-Дюше и Люксембургският Червен кръст е натоварен да ги поддържа.

Открит е един преванториум за слаби деца с около 50 легла в Карелан до Люксембург. Управлението и финансирането му са обезпечени от Люксембургския Червен кръст.

В рамките на дейността си, дружеството образува противо-ракова лига, която дава финансова помощ на болните, като им отпуска пари за лечение.

Люксембургският Червен кръст организира редовни съвещания за лица болни от рак.

ИТАЛИЯ

Следствие препоръката за международната солидарност, приета на конференцията в Стокхолм по предложението на италианската делегация, Италианският младежки Червен кръст уреди наскоро два национални конкурса.

Учениците от първоначалните училища са поканени да представят кратки работи върху хигиенни въпроси, тия от средните училища да изпратят проекти за афиши, които да илюстрират целите и задачите на междушколската международна кореспонденция.

Окръжните на Министерството на народната просвета и на Италианския Червен кръст оповестиха конкурсите във всички училища на полуострова. Резултатите от тази интересна инициатива ще бъдат наскоро съобщени.

АЛБАНИЯ

Албанският Червен кръст откри сиропиталници за бедните деца и диспансери, където нуждаещите се могат да се ползват безплатно от медицинска помощ. Той сформира един екип, който в пазарни дни бе отзовава в полските места, за да се грижи за болните селани. Амбулаторната служба е натоварена да превозва болните. Секцията за закрила на децата е организирана служба за разпределение на млякото за малките, а една подкрепителна спирка предлага безплатна храна на нуждаещите се граждани.

Албанският Червен кръст откри и дом старци и недъгвани, летни лагери за деца и училища за саямарани.

Били са разпределени специални центрове за настаняване на туберкулозно болните.

Дейността на тия служби е била в началото ограничена, но напоследък бързо се разраства.

Детски страници

ЗОЯ И ПЕТКО

Зоя е малка девойка с пълни устни и бледо сини очи на мургаво лице. Нейната майка е военен лекар; наричали я Антонина Василевна. Когато започнала войната и Антонина Василевна отишла в армията, тя взела със себе си и Зоя. Затова тя си имала свои причини. През лятото на 1942 год. Антонина Василевна с Зоя се озовали в карбинското село Урухе, където бил разположен втория ешалон на нашата армия и редакцията на вестника. Антонина Василевна приемала болни в амбулаторията, а Зоя ѝ помагала. Тя седяла на стола малко настране и слушала. Ако Антонина Василевна говорела на болния: „Вие лейтенант, имате грип“, то Зоя потвърждавала: „Естествено, грип“.

Случи ми се и на мене да се прегледам в амбулаторията. Забелязвайки, че аз дърпам ръката си на бузата, Зоя не остана да чака какво ще каже майка ѝ, а реши сама:

— Чичото го боли зъб.

Когато Антонина Василевна ми сложи лекарство на зъба, аз казах на Зоя:

— Искаш ли да ти покажа куче? Много весело.

— А как го наричат? — деловито се освекли Зоя.

— Петко.

Зоя се усмихна снизходително:

— Кучетата не ги наричат Петко, Петко е име на момче.

Като получи от майка си разрешение, Зоя тръгна да се запознае с кучето.

Под шумящите тополи ние се отправихме към дома, в който аз бях на квартира. По пътя аз разказах за Петко. Петко — кученце от неизвестна порода, със сивкава по цята козина — различна на печено кафе, с звъняк глас и немирни очи. Той е толкова малък, че се събира в фуражката ми и спи в нея. Петко обича да се кача и прави разни сплетни. Веднаж той откраднал от котката сляпо котенце и го затворил в кокошарника. Котката ходела по двора и мукала, а Петко се завърля в сеното и от там я следил с хитрите си очи.

Когато влязохме в двора и Петко, протягайки се и прозявайки се, тръгна от предверието срещу нас, аз казах:

— Петко ето това е Зоя. Ти не я обиждай.

Зоя попита:

— Нима той разбира по руски?

Тук и аз се удивих. Петко се е родил и

отраснал в Урухе, където почти не говорят по руски, а въпреки това той ме разбира отлично.

Естествено той и сега разбира какво му казах, но от немирство се залови за Зониня чорап и направи вид като че ли иска да го съгъса с лапи и да избяга. Зоя бързо дръпна Петко за ушите. Петко поскитна, но затова когато Зоя се наклони към него, лизна я по носа. И те започнаха своята дружба.

Веднаж налетяха немски самолети. Те изсипваха бомби и стреляха с оръжия и картечници. Явиха се пожари. Антонина Василевна беше на своя пост и превръзваше ранени. Когато аз минавах по задимената улица покрай амбулаторията, тя погледна в прозореца и извика:

— Зоя... Къде е Зоя?

Аз се стъпихах поразен.

— Нима не е с вас?

Антонина Василевна побледня.

— Моля... Аз вас питам...

Но не бе необходимо повече да ме пита. Аз тоз час побягнах към къщите, където Антонина Василевна беше наела една стая. Къщата гореше. Хазите стояха наоколо и, вдигнали ръце към небето, говореха нещо зло и жално.

— Къде е Зоя? — втурнах се към тях.

Старата кабардинка наведе глава.

— Зоя я няма.

Аз се затичах из селото. Изведнаж гледам по пътя, в прахта се носи Петко. В зъбите му се разваля някаква си лента или къричка. Дотича, хвърли се към краката ми и задавяйки се залав. Аз бързо се наведох и вагнах: това беше детски чорап, изпразнен, с тъмни петна кръв.

— Зоя! възкликнах аз. Петко подскочи и обръщайки се затича. Тичаше и все се оглеждаше следвайки ли го. Аз едва успях.

Така ние излязохме из селото, захвихме около могилата и се скрихме в царевичите. Между стъбалата се мярна розова роля. Петко пронизително залав.

В очакване на най-ужасното аз разтворих царевичата и радостно възкликнах: Зоя седеше на земята и мръщеше вежди.

Аз я взех на ръце и я понесох. Тя сърдито говореше:

— Ние дойдохме с Петко, за да ползем на страшилището, а те, проклетите, долетяха и започнаха да правят кръгове над нас.

Изплашени, Зоя и Петко се скрили в царевичата. И тук в краката на Зоя попаднало парче. Когато фашистите отлетели, Зоя се опитала да

стане, кракът я болял, Зоя свалила чорапа и пръвръзала крака си с къричка, а на Петко казала:

— Какво цакаш! Викай мама!

Петко гребнал чорапа и полетял.

— Е, какво — с тържествуване казах аз на Зоя, — значи, Петко разбира по руски!

Зоя не отговори изведнаж. Тя помисли и каза: — Той разбира по човешки!

АЗ СЛУЖА

Аз служа на всички онези,
които притиска гледа,
през дупки и злите прорези
ги шибя с камшика студа.

Аз служа на воин пострънал,
във битка неравна ранен,
за помощ очите обрънал,
с лик бледен, и горък, сломен.

Аз служа орачу корави,
в полята безкрайни зарян,
косачу, със мишиците здравен,
и морен в потта си злиян.

Аз служа на всички нещастни
от суша, от болест, пожар,
сърцето си млядо, прекрасно,
поднасям с готовност в дар!

Христо Божджиев

ХУДОЖЕСТВЕНИЯ КОЛЕКТИВ ПРИ ВЪХОВНОТО УПРАВЛЕНИЕ НА БМЧК.

Преди две години след едно посещение в гр. Кюстендил на една група червенокръстци се роди идеята да се образува един постоянен червенокръстки колектив за художествена дейност, който да служи за пропагандиране идеята на Червения кръст. Още с образуването на колектива биде назначен за диригент младия музикант Владимир Иванов. В работата си и най-вече в подпиране на репертоара диригентът бе подпомаган от художествения съвет при колектива.

От основаването си до сега колективът е изнесъл около 100 концерта. Концертите са изнесени пред най-различна публика. Колективът е участвувал в най-различни тържества и чествувания, празници, конгреси, забави, утра, посещавал е с трудово културни бригади редица села от Софийската област. По сериозни излизания колективът е имал в Кюстедил, Ботевград и Пловдив.

С своята работа колективът е бил в помощ на много организации, освен на Български младежки Червен кръст. Така той е участвувал с цяла програма при образуването на нови клонове на старши

Червен кръст. Освен това бил е в помощ КДМ — Софийско градско ръководство, ОФ комитета — IV район, РМС — I район, сп. кл. „Славия“, профорганизацията при БЧК. Колективът изнесе концерт пред членката на ИК на Световната федерация на демократичната младеж — Кити Бумла при нейното гостуване в България през есента на 1946 година.

По акцията за набирание младежи за национална младежка бригада колективът изнесе няколко концерта.

Колективът има три отдела — музикален, артистичен и танцов всичко около 100 души, предимно ученици от столичните гимназии.

Грижи за колективът се полагат най-вече от Върховното и областното управление на БМЧК.

Пред колективна напостоящем стои важна задача — участието в областния и националния младежки прегледи за художествена самодейност. Репетициите се водят с най-голяма сериозност и с пълното съзнание че колективът ще представлява Български младежки Червен кръст пред целокупната българска младеж.

Колективът при Върх. у-ние на сцената на Военния клуб. Участие в програмата при откриване конгреса на БЧК.

ПО УЧАСТИЕТО НА Б.М.Ч.К. В СВЕТОВНИЯ МЛАДЕЖКИ ФЕСТИВАЛ

Във Върховното управление на БМЧК се получиха следните две писма във връзка със Световния младежки фестивал:

Участието на отделните национални Секции на Младежкия Червен кръст в този фестивал би показало без съмнение, характера на международната дружба, която е в основата на нашето движение. От друга страна е очевидно, че това участие би поставило различни идеини и организационни въпроси, както и много важни финансови проблеми, като Секретариата на Лигата да сезира по този въпрос Съвещателния Комитет на Младежкия Червен кръст и, евентуално, Изпълнителния Комитет при Лигата. Тези два Комитета трябва да се съберат в Париж през месец май т. г.

Освен това, ние сме натоварили един член от нашият Секретариат, който по-настоящем се намира в Прага, да обмисли заедно с Чехословашкия Младежкия Червен кръст този проблем.

По това, което засяга Вашето предложение да се организира, през време на фестивала, среща на представителите на всичките национални Секции, ние мислим, че е прибрано да се определи нова конференция на ръководителите на Младежкия Червен кръст толкова скоро след неотдавнашната конференция в Стокхолм; от друга страна, именно, на посочените по-горе инстанции се пада да разрешат свикването на нова областна или обща среща на Младежкия Червен кръст.

Ние не ще пропуснем да Ви държим в течение на всичко по въпроса за фестивала.

Благодарете да приемете, Господин Председателю, уверението за най-голямото ни уважение.

Женева

Жорж Милсом

Директор на Бюрото на младежкия Червен кръст

Дрeги другари,

Ние сме Ви признателни за Вашето писмо, което ни беше препратено от Париж.

Вашето участие в Световния Младежки Фестивал заедно с общата делегация на българската младеж ще бъде прието много топло в тази голяма манифестация, която, надяваме се, ще бъде действително достойна за всички най-добри младежки секции от всички страни.

Ние сме загрижени за това, че Младежкия Червен кръст от другите страни би трябвало да участва в Фестивала, и Вашата инициатива в това отношение е от голяма полза и би имала големи резултати.

Предложението на г-н Йовков, представител на България в Международния комитет за фестивала, че националните секции на Младежкия Червен кръст би трябвало да бъдат поканени, бе прието. Ние ще се радваме да чуем резултата в най-скоро време и ще Ви дадем възможност да узнаете това толкова скоро, колкото по-скоро би дошел отговорът до нас.

По отношение нашите връзки с Международното управление на Младежкия Червен кръст в Женева с удоволствие мога да кажа, че имах възможност да направя визита там през миналата есен и да бъда много сърдечно посрещната от Директора. Ние върваме, че отношенията между СФДМ и Международния Червен кръст (Бюрото на МЧК) в Женева ще станат сардечни и, че ние ще намерим много начини, за да разширим сътрудничеството. Уверявайки Ви в най-голям почтителност.

Прага

Коти Хуклман

Секретар на Световната федерация на демократичната младеж

Организацйонен живот

Клоунт при френския девически клуб „Св. Иосиф“ — гр. Пловдив съобщи за следната своя дейност:

Срещу Клоунда червенокръстен посетиха сиропиталището „Св. Елисавета“ вълето бяха предадени 36 пакета за 36-те сирачета.

Пакетите съдъряха: 26 книги за деца, 22 тетрадки, 6 игри за момъци, 53 момъци, 2 чифта вълени ръкавици, 2 чифта вълки, 1 вълнено шалче, 2 чифта вълени чорапи, 1 стил, 1 флакел, 1 гривна и една детска игра. За радостта и благодарността на питонците от сиропиталището говориха по-долучето след няколко дена писмо.

Срещу Нова година бе посетено сиропиталището в града и занесени следните подаръци: захар и кафе, бонбони, шуган и кирит.

Благодарностите на старците са безбройни. Бяха купени: 1 палто, 4 метри вълнен плат, един чифт обувки и

раздадени за Нова година на нуждаещи се деца.

Една група червенокръстни посетиха и раздадоха на 22 бедни семейства пакети с провизии съдържили: 50 кгр. вълки, 5 кгр. спан, 5 кгр. картофи, 4 кгр. ориз, 2 кгр. фасул, 500 гр. ориз, 5 кгр. сухари и бисквити, 1 кгр. белеми, една вълнена ролчица и 1 чифт вълени чорапи. Бяха раздадени също 2,500 лв.

Ръководството изпрати 6 писма, 2 албуна и 3 върнички с българска шевия, от които едно писмо и един албун за Младежкия Червен кръст в Женева, 1 писмо и 1 върничка в Париж, 1 писмо в Гренобъл, 1 писмо и 1 върничка в Лондон, 1 писмо с 1 върничка и един албун в Ню-Йорк. Едно другарско писмо бе изпратено на червенокръстната ала Варненския колеж.

Бяха записани 33 нови червенокръстни (записването продължава). За-

писани бяха също 24 абоната за списание „На служба“ и 2 за списание „Червен кръст“.

Клоунт при девическия гимназия „Кузма Тръпчоса“ гр. Враца съобщи следното за своята дейност:

Още с започването на настоящата учебна година клоунт ни започна трескава работа. Така в периода от 1 октомври до 31 декември 1946 год. бяха проведени 5 събрания, на които бяха изнесени по 1 доклад из областта на червенокръстното дело.

По случай годишнината от смъртта на Х. Дюнан бяха изнесена забави.

Беше уреден бюфет с пресни закуски, като на бедните червенокръстни бехо отпуснати безплатно закуски всекидневно.

По случай седмичката на Червения кръст като акция в гимназията имаме:

1. Уредени 2 четения в основ, у-ща на тема: "Черен кръст — поезия, развой и дейност".

2. По гимназиалния микрофон изнесен радио-час с беседа от председателката.

3. По случай деня на Червения кръст бе издаден 1 стениксия с просветно-пропагандно съдържание.

4. Освен това все ученике в общата забела на 23. XI, и декориране гражданството.

Червенкръстците — всичко 80 наредно участвуват във всичко гимназиално — инициатива на клоня или гимназиална.

Ирина Абджиева

Писмо от червенкръстците от първоначалното у-ще "Св. Кирил и Методи" — с. Търнава, Белослатинско до всички червенкръстци.

"Други другарчета червенкръстци, ние учениците червенкръстци при училището "Св. Кирил и Методи", с. Търнава Белослатинско Желевен всички ученици от цяла България да бъдат до един под знамето на МЧК с девиза "Аз служа". Желевен Ви също здраве и много добър успех в училище. Нека растеж като добри ученици и червенкръстци, да бъдем предани теории на човешката, индустриалното, добрите дела, следвайки делата на нашите от всички община Георги Димитров.

Другарски поздрав "Аз служа"

В редакцията се получица за препращане до международния Червен кръст следните три писма от с. Дължика поляна, Омуртагско.

Септемвричетата от дружината "Славно Трънци" при държавнополковнико основно училище искрено благодарни за изпратения захар от международния Червен кръст. Ние всички септемвричетата знаем, че нова отечествено-фронтова България полага големия грижи за нас бъдещите синове и дъщери.

Нашата родина заедно с нейния велик вожд другаря Георги Димитров мислят за младото поколение за нас — септемвричетата. Всички ние, знаями големите заслуги на Червения кръст, утре ще си наредим в неговите редици и ще издигнем високо лозунга — "Аз служа".

Дописник: *Цветя Захариева*

Младите червенкръстци при Дължикованското основно училище искрено благодарни за изпратената захар от

Международния Червен кръст за безплатната ученическа трапезария. Всяка сутрин ние пием сладък чай, с който поддържаме нашето сухо кочанче. Ние знаем, колко големи са заслугите на международния Червен кръст за издигнатостта се, затова обещаваме да станем добри граждани, с преданост да служим на О. Ф. републиканския България и добри червенкръстци.

Дописник: *С. Дамитрова*

Младите септемвричетата от четата "Лика Камбурава" в с. Д. поляна, Омуртагско, изказваме нашата безкрайна благодарност и признателност на международния Червен кръст за изпратения захар. В нашите сърца завинаги си остане спомена за топлите бащински грижи, които тази организация полага за нас. Ние знаем, че републиканското правителство, ръководено от нашия любим човек Димитров се грижи особено много за нас — младите. И ние обещаваме, че ще работим с младите си ръчки най-усърдно за просъществяването на народната република България и наредим под знамето на Мл. Червен кръст достойно ще изпълним нашата другарска длъжност.

С. Борисов

Дейността на клоня при училище "Св. Кирил и Методи" — Селвицево е следната:

1. Всяка седмица във вторник се прави общо събрание. Изнесени са докладни за Конституцията. Великото народно събрание за Максим Горки и четенето разказа му "Старицата Изергил" и др.

2. Образувано е хорче. Изпълняват се песните в сп. "Аз служа", като "Великото ние", "Зарави Москва" и др.

3. Издаден е стениксия под-готворен "Аз, любов и взаимност".

4. Предстои уреждане курс за хигиената.

Организирано в началото на м. декември 1945 г. клонът на М.Ч.К. при Първа мъжка гимназия — Плавдива е развил похвална дейност.

С всеки изминат ден броят на червенкръстците расте и обхваща в себе си все повече младежи, готови да дадат своите сили и ентузиазъм за изпълнението на девиза "Аз служа". Докато в началото броят беше 240, то днес вече надминава цифрата 350 членове.

От организирането на клоня до март са правени 6 събрания на гимназиалното ръководство, 4 организационни и 2 тържествени пред учениците от цялата гимназия. На тържествените събрания се чествувало през м. декември — Деня на Червения кръст, а в началото на м. март 25 годишнината на Бъл. младежкия Червен кръст.

Издадени са 3 стениксия и са прочетени 2 доклада.

През м. февруари до инициативата на клоня бе пропестриран за ученици филмът "Земзема Колосовски" с приход 11,000 лв.

Освен това младежките червенкръстци са в първите редице на всяка акция предирителна от гимназията или Е.М.О.С. На състоянията с кълони нашите червенкръстци се клас-

тирали на първите места.

Обществалното обаче, че четирни гимназии учия в едно задание представява известна преция, но въпреки това ние обещаваме за в бъдеще още по-добра работа под лозунга: "Всички едноусто — червенкръстци и всички червенкръстци — едноусто!"

Младешкият Червен кръст при първоначалното училище "Св. Теодор" с. Новоселане, Дупнишко, изказва най-сърдечна благодарност на братските нам славянски страна Чехословакия, по случай отпущаната захар за нашите червенкръстци.

Нека в поддръжката развитият в сърцата на младите браташки общ и вечна дружба с всички славянски народи, за да може славянството да се развива и върши към всепристен напредък и културен прогрес.

Ръководител: *Ел. Ваткова*

Младешкият Червен кръст при мъжката гимназия в гр. Лесовогрва живее и твори! Вършия превените, които срещаме, не оставаме назад.

Новото ръководство начело с учител-ръководител Борис Колев по дължността си много кълво. Но въпреки всичко, благодарение на ентузиазъм на младежките червенкръстци ние успяваме да се организираме и да почнем работата.

Пред учениците се изнесоха няколко реферата, с които ги запознаваме с целите и задачите на Мл. Червен кръст, Младешките червенкръстци при Лесовоградската мъжка гимназия дават тържествено обещание пред червенкръстците от цялата страна, че за напред ще зареботят с по-голям ентузиазъм за издигането на нашата организация.

На 1 март членовете на МЧК от с. Лъжиче, Ловчишко изнесоха писмата "Занита погубва" с голям успех.

Червенкръстците обещава да работят присърце, за нова републиканския България.

Коса Никова

СЪОБЩЕНИЯ

— Разпратен е до всички клонове проекто-устава на Б. М. Ч. К. Уставът ще бъде разгледан в нарочни клонови събрания до 10 май, т. г. На 22 и 23 май Националната конференция в София ще разгледа и одобри проекта.

— Във Върховното управление стана следната промяна от началото на м. март:

Приет е за член на Върховното управление и с дължност организационен секретар Л. Антонов.

— БМЧК получи покана да участва в червенкръстските изложби в Дания и Норвегия през м. юни. Нека клоновете изпратят по-скоро изготвените предмети за Световния млад фестивал, една част от които да бъде изпратена в Дания и Норвегия.

Тържествено отпразнуване на празника на БМЧК в гр. Янос

БЪЛГАРСКИ МЛАДЕНКИ ЧЕРВЕН КРЪСТ ДОСТАВЯ:

1. Млад юнак — здравеяк — здравни стихове и поеми за деца и юноши от Ас. Босев, цена 100 лв.
 2. Момчето Мирко — пиеса в 3 действия от Д-р Н. Манолов, цена 40 лв. — изчерпана
 3. Аз служа — детска пиеса в 1 картина от К. Воденичарова — 20 лв.
 4. Как мързеливият Гого обикна водата много — пиеса в 1 картина от К. Воденичарова, цена 20 лв.
 5. Лагери огън — живи картини — безплатно.
 6. Марш на червенокръстците — 15 лв.
 7. Кратък курс по майчинство и детство — 15 лв.
 8. Ръководство за работа при децата — от Славка Младенова — 20 лв.
 9. Тезиси за курсовете по първа и бърза помощ — безплатно.
 10. Ръководство за санитарна подготовка на червенокръстеца — 180 лв.
- Книгите могат да се набавят от Б. М. Ч. К., бул. „Дондуков“ 63, чекова сметка 4.000 —

Червенокръстци, набавете си

„Ръководство за санитарно обучение на червенокръстеца“

Съставители: Д-р Пасков и Д-р К. Ненков

Ръководството е съобразно с най-новите постижения в тази област и е най-доброто помагало за курсове за първа и бърза помощ, санитарни групи, селски и промишлени санитарни и др. Над 80 обяснителни рисунки.

Цена 180 лева. При доставка на повече от три екземпляра — 160 лева.

Издание на Български младежки Червен кръст — София

СЪДЪРЖАНИЕ

Горги Димитров за БМЧК; Строителството на нашата страна и БМЧК; Съветският Червен кръст след войната; Конгресът на Български Червен кръст; Веселин Георгиев — биограф. бележки; Обич — стих. — Веселин Георгиев; Аз служа — разказ — Евгени Узунов; Академикът А. А. Богомолец — Д-р К. Ненков; Зоя и Петко — разказ; Аз служа — стих. — Асен Бояджиев; Художествения колектив при Върх управление на БМЧК; Младежки Червен кръст по света; Две писма до БМЧК; Организационен живот; Съобщения.